

วันอาทิตย์ สมโภชนักบุญทั้งหลาย

ข้อคิดจาก FABC

สมโภชนักบุญทั้งหลาย: เน้นเรื่องสหพันธ์นักบุญอัครดัสสิทธิ

- เน้นให้พยายามอธิบายความหมาย “ความศักดิ์สิทธิ์” คืออะไร (คือการใกล้ชิดกับพระเจ้าพระผู้ศักดิ์สิทธิ์)
- “ความศักดิ์สิทธิ์” คือเป้าหมายของชีวิตคริสตชน คือ ชีวิตที่เจริญในความเชื่อความรักและความหวังในพระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยม

บทอ่านจากหนังสือวิวรณ์ (วิว 7:2-4, 9-14)

- หนังสือวิวรณ์ หนังสือเล่มสุดท้ายในพระคัมภีร์ ซึ่งต้องถือว่ามีความเหมาะสมที่สุดที่จะเป็นหนังสือที่ปิดท้ายพระคัมภีร์ เพราะว่า **พระคัมภีร์ คือประวัติศาสตร์แห่งความรอด**
- พระเจ้าทรงเผยแสดงพระองค์ ในประวัติศาสตร์ของประชากรของพระเจ้าในพันธสัญญาเดิม เป็นพระเจ้าที่ทรงช่วยเหลือประชากรของพระองค์ และ
- **ศูนย์กลางสำคัญของพันธสัญญาและประวัติศาสตร์นี้ คือ “พระเยซู คริสตเจ้า”** ซึ่งเป็นการเริ่มพันธสัญญาใหม่ และเป็นพันธสัญญานิรันดร์ตลอดไปที่ว่าใครที่เชื่อในพระเยซูคริสตเจ้า รับศีลล้างบาป และเจริญชีวิตโดยอาศัยพระบารมีของพระองค์ จะมีชีวิตนิรันดร์
- หนังสือวิวรณ์ เป็นการปิดท้ายการเปิดเผยในพระคัมภีร์ เป็น **“หนังสือแห่งความหวัง”** ที่ว่าแม้ในท่ามกลางการเบียดเบียน การเดินทางของพระศาสนจักร หรือของคริสตชนทุกคนในโลกนี้ ด้วยความเชื่อ ความหวัง และความวางใจในพระเยซูคริสตเจ้า จะได้รับชีวิตนิรันดร์
- ทุกคนที่มีความเชื่อ ได้รับศีลล้างบาป ได้เดินในหนทางแห่งพระประสงค์ หรือคำสอนของพระเยซูเจ้า จะได้รับชีวิตนิรันดร์ ดังนั้น หนังสือวิวรณ์จึงเปิดออกให้ทุกคนมุ่งหน้าไปสู่ชีวิตนิรันดร์ด้วยความวางใจ และสู่ความยากลำบากทุกชนิด ในที่สุดจะได้รับชีวิตนิรันดร์อย่างแน่นอน
- ดังนั้นภาพของหนังสือวิวรณ์ที่เราได้ยิวันนี้จึงเห็นว่า
 - ผู้ที่ได้รับประทับตราบนหน้าผาก คือ **ผู้รับใช้ของพระเจ้าทุกคนทั้งในพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่** ถูกแทนด้วยรหัสตัวเลขจำนวน **144,000** คน ความหมายคือ
 - ในพันธสัญญาเดิม คือ จาก 12 เผ่าของประชากรอิสราเอล
 - ในพันธสัญญาใหม่ คือ จากจำนวนอัครสาวกทั้ง 12 ของพระเยซู
 - จำนวน 144 มาจาก 12 คูณด้วย 12
 - จำนวนหลักพัน คือ เลขศูนย์สามหลัก ซึ่งจำนวนพันมีความหมายว่าเป็นจำนวนมากมายมหาศาล (หลักพันคือหลักที่สูงที่สุด)
 - ดังนั้น **144,000 คน หมายถึงจำนวนคนมากมายมหาศาลทั้งจากพันธสัญญาเดิมและพันธสัญญาใหม่รวมกัน**

- ภาพของคนมากมายที่ยืนอยู่หน้าพระบัลลังก์และเบื้องหน้าพระชุมพพาน้อย (ลูกแกะ) สวมเสื้อขาว ถือใบลาน เครื่องหมายแห่งชัยชนะ
- หนังสือวิวรณ์บอกกับเราว่า “คนเหล่านี้คือคนที่ผ่านความทุกข์เวทนาใหญ่หลวงมาแล้ว พวกเขาได้ชำระล้างเสื้อผ้าของเขาในพระโลหิตของพระชุมพพาน้อยจนขาวสะอาด” เลือดของพระคริสต์เจ้าชำระล้างบาปของเรา
- โดยสรุป คือ ทุกคนที่เชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า ดำเนินชีวิตในหนทางของพระองค์ จะได้รับชีวิตนิรันดร์

บทอ่านจากจดหมายนักบุญยอห์นอัครสาวก ฉบับที่หนึ่ง (1 ยน 3:1-3)

- ยอห์นยืนยันในบทจดหมายของท่านว่า
 - พระเจ้าพระบิดาประทานความรักใหญ่หลวงให้กับเราคือ “ให้เราได้เชื่อว่าเป็นบุตรของพระองค์”
 - และเราก็เป็นจริง ๆ
 - ยอห์นยืนยันว่า เราจะได้พบพระองค์ ได้รับความรอดอย่างแน่นอน
 ดังนั้น ยอห์นสรุปว่า “ทุกคนที่มีความหวังนี้ในพระองค์ ย่อมทำตัวให้บริสุทธิ์ ดังที่พระองค์ทรงเป็นผู้บริสุทธิ์”

บทอ่านจากพระวรสารนักบุญมัทธิว (มธ 5:1-12)

- พระเยซูเจ้าประทานพระโอวาทบนภูเขา พระองค์ประทานพระวาจาทรงชีวิต แนวทางแห่งชีวิต “ความสุขแท้ หรือ บุญลาม แปรประการ” ซึ่งพระวาจานี้จำเป็นและเป็นหนทางแห่งชีวิตสำหรับทุกคน “พระเยซูเจ้าทอดพระเนตรเห็นประชาชนหมู่ใหญ่.. พวกสาวกเข้าไปห้อมล้อมพระองค์ พระองค์เริ่มตรัสสอนพวกเขา”
 - “ผู้มีใจยากจน” ผู้ที่มีความเชื่อมั่นว่า พระเจ้าสำคัญที่สุด และขาดพระองค์ไม่อาจมีชีวิตอยู่ได้
 - “ผู้เป็นทุกข์โศกเศร้า” การร่ำไห้ที่เปี่ยมด้วยน้ำตาอันเนื่องมาจากการสำนึกถึงบาปผิดต่อพระเจ้า หรือเพราะความตายของเพื่อนมนุษย์ (ที่เรารัก) เช่นนั้นคือผู้ที่มีความรัก คือ “ความรัก” ต่อพระเจ้า และความรักต่อเพื่อนมนุษย์
 - “ผู้มีใจอ่อนโยน” คือคนที่ไม่ปล่อยให้ใจให้โกรธ เกลียดหรืออาฆาต ซึ่งหมายความว่า เขาคือคนที่มีความหวังในพระเจ้าและในเพื่อนมนุษย์เสมอ เขาจึงมีใจอ่อนโยนเสมอ
 - “ผู้หิวกระหายความซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า” หิวและกระหาย คือ การทุ่มเทสุดจิตใจเพื่อจะมีชีวิตรอด หมายถึงชีวิตของผู้ที่เชื่อมั่นในพระเจ้า รัก และหวังในพระองค์ และใช้พลังของชีวิตทั้งหมดเพื่อจะซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า

- ดังนั้นคนที่เชื่อ รัก และหวังในพระเจ้า และทุ่มเทสุดชีวิตเพื่อซื่อสัตย์ คนเช่นนี้ย่อมจะมีความเมตตา มีใจบริสุทธิ์ และเป็นผู้สร้างสันติ อีกทั้งยอมสวามิภักดิ์การเบียดเบียนเพื่อซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า
- สรุป หนทางที่พระเยซูเจ้าทรงสอน เพื่อได้รับชีวิตนิรันดร์ คือ หนทางแห่งความเชื่อ ความรัก และความหวังในพระเจ้า อีกทั้งซื่อสัตย์ตลอดชีวิต

การไตร่ตรอง

- เป้าหมายปลายทางของเราคือการกลับไปรวมความบรมสุข ในบ้านของพระเจ้าพระบิดาของเรา พระเจ้าพระบิดาพระผู้ศักดิ์สิทธิ์ สูงสุด และทรงเป็นพระผู้ทรงรักเราไม่ใช่หรือ
- พระเจ้าพระบิดาของเราคือพระผู้ทรงรักเรา ทรงประทานพระบุตรของพระองค์เพื่อเป็นค่าไถ่ชาวเราให้รอดพ้น ด้วยพระโลหิตอันล้ำค่าของพระองค์ ดังนั้น โดยทางศีลล้างบาปเราได้รับเชื่อชีวิตนิรันดร์ และเราได้รับชื่อเป็นบุตรของพระเจ้า
- ดังนั้น เรามีความหวังในชีวิตนิรันดร์แล้วไม่ใช่หรือ
- ชีวิตคริสตชนจึงเป็นการก้าวเดินไปสู่พระเจ้าพระผู้ศักดิ์สิทธิ์ คือ
 - ชีวิตที่มีความเชื่อ ความรัก และความหวังในพระเจ้าอย่างเต็มเปี่ยม
 - “ความเชื่อ ความรัก และความหวัง” คือพระพรสามประการศักดิ์สิทธิ์ที่พระเจ้าประทานให้แก่เราทุกคนไม่ใช่หรือ
 - ดังนั้น เพื่อจะบรรลุชีวิตนิรันดร์ย่อมหมายถึง การพยายามตอบรับพระพรสามประการเหล่านี้สุดกำลัง สุดความสามารถ ที่จะเดินในหนทางแห่งพระพรสามประการนี้ และรักษาพระพรสามประการนี้ด้วยความซื่อสัตย์สูงสุดไม่ใช่หรือ
 - บรรดานักบุญผู้บรรลุความศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ก็คือ ผู้ที่เจริญชีวิตในโลกนี้ด้วยความซื่อสัตย์จนถึงที่สุดไม่ใช่หรือ
- ดังนั้น ให้เราสำนึกในพระพรสามประการแห่งความรอดที่เราได้รับในศีลล้างบาป ด้วยการพยายามสุดกำลัง ดำเนินชีวิตเพื่อตอบสนองพระพรสามประการของพระเจ้าจนกว่าเราจะได้พบกับพระองค์อย่างสมบูรณ์ และได้รับความศักดิ์สิทธิ์ครบครันดังเช่นบรรดานักบุญทั้งหลาย
- อย่าลืมว่า เราไม่ได้พยายามดำเนินชีวิตเพื่อให้ได้สวรรค์ เพราะอันที่จริงสวรรค์นั้นเราได้รับแล้ว โดยอาศัยพระโลหิตของพระเยซูเจ้า (โดยศีลล้างบาป) อันเป็นความรักของพระบิดา
- แต่ทว่า การที่คริสตชนต้องดำเนินชีวิตให้ดีที่สุดนั้นก็เพราะ เราสำนึกถึงชีวิตนิรันดร์ที่เราได้รับโดยพระคริสตเจ้านี้เอง เราคริสตชนจึงดำเนินชีวิตให้บริสุทธิ์ ดังที่พระเจ้าของเราทรงศักดิ์สิทธิ์และบริสุทธิ์
- กล่าวง่ายๆ คือ เราต้องดำเนินชีวิตให้สมกับสวรรค์ที่เราได้รับ หรือให้สมกับคุณค่าแห่งพระโลหิตของพระเยซูเจ้า คือสำนึกและมีชีวิตให้สมกับที่พระเจ้าผู้ทรงศักดิ์สิทธิ์ทรงรักเรานั้นเอง